

Spis treści

Wstęp	7
Rozdział 1	
Onomastyka literacka a najnowsza proza polska	11
1.1. Onomastyka literacka wczoraj i dziś – stan badań	13
1.2. Wokół najmłodszej literatury polskiej	19
Rozdział 2	
Czas a nazwy własne w najnowszej prozie polskiej	25
2.1. Czas w literaturze i kulturze – uwagi wprowadzające	27
2.2. Nazwy własne jako wyznacznik czasu – czas zewnętrzny (historyczny) / wewnętrzny (fikcyjny)	29
2.3. Nazwy własne jako wyznacznik czasu – pory dnia	37
2.4. Nazwy własne jako wyznacznik czasu – onimy jako środek przyspieszający lub zwalniający rozwój akcji oraz odmierzający czas	40
2.5. Pomiędzy nazwami „retro”, kultowymi a muzealnymi	47
2.6. Podsumowanie	55
Rozdział 3	
Przestrzeń w literaturze i onimiczne formy jej wyrażania a wykorzystanie oni- mów w najnowszej prozie polskiej	59
3.1. Przestrzeń w literaturze i kulturze – uwagi wprowadzające	61
3.2. Onimiczne realizacje przestrzeni fizycznej w literaturze – w stronę przestrzeni mentalnej	66
3.3. Przestrzeń tekstu	81
3.4. Przestrzeń medialna	86
3.5. Podsumowanie	99

Rozdział 4	
Literatura w objęciach konsumpcjonizmu	101
4.1. Konsumpcjonizm i człowiek w społeczeństwie konsumpcyjnym – uwagi wprowadzające	103
4.2. Funkcja klasyfikująca nazw własnych	108
4.3. Funkcja identyfikacyjna (rozpoznawcza) konsumpcyjnych nazw własnych	129
4.4. Od bełkotu do wymiotu – śmieci, papierek po..., konstruktywna (budująca) funkcja wymiotu	139
4.5. Podsumowanie	159
Rozdział 5	
Idiolektałne cechy onimicznej warstwy języka/stylu współczesnych prozaików	163
5.1. Idiolektałne spojrzenie na język współczesnych polskich prozaików – uwagi wprowadzające	165
5.2. Propria jako ważny element idiolektu – między nazwami topicznymi a leit-motivem	170
5.3. Cechy języka współczesnych pisarzy w świetle idiolektu	198
5.4. Podsumowanie	222
Zakończenie	225
Źródła	229
Źródła słownikowe	230
Bibliografia	231
Bibliografia internetowa	243
Summary	247